

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2015. június 12.*

„Fogyasztóvédelem — Az élelmiszerekkel kapcsolatos, az egészségre vonatkozó állítások — 432/2012/EU rendelet — Megsemmisítés iránti kereset — Végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktus — Közvetlen érintettség — Elfogadhatóság — 1924/2006/EK rendelet — Jogellenességi kifogás — Az egészségre vonatkozó állítások jegyzéke”

A T-334/12. sz. ügyben,

a **Plantavis GmbH** (székhelye: Berlin [Németország]),

a **NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV** (székhelye: Laudert [Németország])

(képviseli őket: T. Büttner ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Pignataro-Nolin és S. Grünheid, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA)** (képviseli: D. Detken, meghatalmazotti minőségben, segítői: R. Van der Hout és A. Köhler ügyvédek)

alperesek ellen,

támogatják őket:

az **Európai Parlament** (képviselik: J. Rodrigues és P. Schonard, meghatalmazotti minőségben)

a Bizottság támogatása céljából beavatkozó fél

és

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Simm és I. Šulce, meghatalmazotti minőségben)

a Bizottság és az EFSA támogatása céljából beavatkozó fél,

az egyrészt az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 404., 9. o., helyesbítés: HL 2007. L 12., 3. o.), másrészt a nem a betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó,

* Az eljárás nyelve: német.

engedélyezett állítások jegyzékének megállapításáról szóló, 2012. május 16-i 432/2012/EU bizottsági rendelet (HL L 136., 1. o.), valamint a Bizottság internetes oldalán közzétett, az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások jegyzékének megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: M. Kancheva (előadó), elnökként eljáró bíró, C. Wetter és E. Bieliūnas bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. október 23-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperesek, a Plantavis GmbH és a NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV, Németországban rendelkeznek székhellyel; előbbi az európai piacon táplálékkiegészítőket és diétás élelmiszereket gyártó és forgalmazó vállalkozás, utóbbi a hasonló tevékenységet végző vállalkozások érdekeit képviselő szakmai szervezet. Ez utóbbiak napi rendszerességgel használnak egészségre vonatkozó állításokat a termékeik címkéin és termékeik reklámozásához.
- 2 Az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 404., 9. o., helyesbítés: HL 2007. L 12., 3. o.) elfogadását követően a felperesek az egészségre vonatkozó állításokat terjesztettek a tagállamaik hatóságai elé az e rendelet 13. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt engedélyezési eljárás céljából. Az Európai Közöségek Bizottsága ezt követően az említett rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján összesen körülbelül 44 000 darab egészségre vonatkozó állítást kapott a tagállamoktól. Ezek alapján konszolidált lista készült a tagállamok által továbbított, egészségre vonatkozó összes állítás integrálása céljából, valamint az átfedések és ismétlődések elkerülése érdekében, továbbá a Bizottság kodifikációs rendszert készített, állítása szerint a nemzeti listák koherens kezelésének és az említett állítások „ID” számok használatával történő azonosítása érdekében.
- 3 2008. július 24-én a Bizottság az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése alapján hivatalosan tudományos szakvélemény iránti kérelmet küldött az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak (EFSA). Ezzel egyidejűleg a Bizottság továbbította az EFSA-nak a konszolidált jegyzék első részét. E jegyzék többi részét a tagállamokkal való konzultációt követően 2008 novemberében és decemberében, majd 2010 márciusában egy kiegészítésben továbbították, amellyel a megvizsgálandó, egészségre vonatkozó állítások végső száma 4637-re emelkedett.
- 4 2009 októbertől és 2011 júliusa között az EFSA elvégezte a Bizottság által továbbított, egészségre vonatkozó állítások tudományos értékelését.
- 5 2012. május 16-án a Bizottság az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadta a nem a betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzékének megállapításáról szóló 432/2012 rendeletet (HL L 136., 1. o.). E rendeletben a Bizottság a konszolidált listán szereplő 497 tételnek megfelelő, 222 állítást tartalmazó részleges listát engedélyezett, amely tételek tekintetében

az EFSA lényegében arra a következtetésre jutott, hogy az előterjesztett adatok lehetővé tették ok-okozati összefüggés megállapítását egy adott élelmiszercsoport, élelmiszer vagy annak valamely alkotóeleme és az állított hatás között (a továbbiakban: az engedélyezett állítások listája). Az említett állításokat, valamint más, elutasított állításokat felvették a Bizottság által az 1924/2006/EK rendelet 20. cikke (2) bekezdése c) és d) pontjának megfelelően létrehozott, az élelmiszerekre alkalmazott, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások uniós nyilvántartásába. Másfelől a Bizottság előírta, hogy a 432/2012 rendelet a hatálybalépésétől számított hat hónap elteltével, vagyis 2012. december 14-től alkalmazandó annak érdekében, hogy a nem engedélyezett állításokat használó élelmiszer-ipari vállalkozók alkalmazkodni tudjanak e rendelkezésekhez, többek között az egészségre vonatkozó állítások alkalmazásának az 1924/2006/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalmához.

- 6 A Bizottság ugyanazon a napon jegyzéket készített azon több mint 2000 állításról, amelyek értékelését az EFSA nem fejezte be vagy amelyeket maga a Bizottság még nem mérlegelt, és e listát közzétette az internetes oldalán. A Bizottság szerint ezen egészségre vonatkozó állítások, amelyek többek között növény vagy növényi anyag, más néven „botanikai anyag” hatásával függnek össze, felfüggesztve maradnak, és azokat az 1924/2006 rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdésében előírt átmeneti rendszernek megfelelően továbbra is használni lehet.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 7 A Törvényszék Hivatalához 2012. július 25-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.
- 8 A Törvényszék Hivatalához 2012. október 25-én benyújtott beadványban az Európai Unió Tanácsa kérte, hogy a Bizottság és az EFSA kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 9 A Törvényszék Hivatalához 2012. november 16-án benyújtott beadványában az Európai Parlament kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 10 2013. január 15-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke engedélyezte e beavatkozásokat.
- 11 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a nyolcadik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 12 Tekintettel arra, hogy a nyolcadik tanács elnöke az ülésen való részvételben akadályoztatva volt, a Törvényszék elnöke – a Törvényszék eljárási szabályzatának 6. cikkében meghatározott rangsor szerint – kijelölt egy bírót a helyettesítésére, és az eljárási szabályzat 32. cikke 3. §-ának megfelelően egy másik bírót a tanács létszámának kiegészítésére.
- 13 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (nyolcadik tanács) úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és az eljárási szabályzat 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében egyrészt felhívta a feleket, hogy elsősorban nyújtsák be az őket érintő, egészségre vonatkozó állítások listáját és adják meg pontosan az említett állítások jogi helyzetét, vagyis azt, hogy a 432/2012 rendelet elfogadását követően azokat engedélyezték, elutasították vagy felfüggesztették, másodsorban pontosítsák konkrétan, hogy a keresetükben szereplő mely aktusok, illetve az említett aktusok mely rendelkezései képezik a megsemmisítés iránti kérelmük tárgyát, harmadsorban pontosítsák a keresetükben elsődlegesen és másodlagosan előadott kérelmeket. Másrészt a Törvényszék felhívta a feleket annak kifejtésére, hogy véleményük szerint a 432/2012 rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének harmadik fordulata szerinti, a felpereseket közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül-e, amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket. A felek az előírt határidőn belül eleget tettek e felhívásoknak.

- 14 A Törvényszék a 2014. október 23-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 15 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 432/2012 rendelettel és a Bizottság internetes oldalán közzétett, élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások jegyzékével (a továbbiakban: az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzéke) együttesen értelmezett 1924/2006 rendeletben előírt tilalmakat, valamint a tápanyag-összetételre és az egészségre vonatkozó állítások EFSA általi azon értékeléseit, amelyekre a Bizottság támaszkodik.
- 16 A Bizottság és az EFSA azt kérik, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant vagy másodlagosan mint megalapozatlant;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 17 Mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy a pervezető intézkedések keretében feltett egyik kérdésre válaszolva egyrészt a felperesek pontosították a Törvényszéknek, hogy a megsemmisítés iránti kérelmük elsődlegesen és az EUMSZ 263. cikk alapján a 432/2012 rendelet ellen irányul. Másrészt a felperesek jelezték, hogy kérelmük járulékosan és az EUMSZ 277. cikk alapján a megsemmisítés iránti kérelem alátámasztásaként az 1924/2006 rendelet alkalmazhatatlanságának megállapítására irányul. Másfelől a felperesek beadványaikban az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzékének és a tápanyag-összetételre és az egészségre vonatkozó állítások EFSA általi azon értékeléseinek megsemmisítését kérik, amelyekre a Bizottság támaszkodik. Ennélfogva e három kereseti kérelmet külön kell megvizsgálni.

A 432/2012 rendelet megsemmisítése iránti kérelemről

- 18 Anélkül hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján formálisan elfogadhatatlansági kifogást emeltek volna, a Tanács és a Parlament által támogatott Bizottság és az EFSA azt állítják, hogy a 432/2012 rendelet megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatatlan. Közelebbről azzal érvelnek, hogy még ha a 432/2012 rendeletet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett, végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktusnak kellene is tekinteni, a felperesek nem bizonyították, hogy az említett rendelet őket közvetlenül érinti. Az EFSA emellett hozzáteszi, hogy mindenesetre az említett megsemmisítés iránti kérelmet el kell utasítani az ellene irányuló részében, mivel a 432/2012 rendeletet a Bizottság egyedül fogadta el.
- 19 A felperesek vitatják a Bizottságnak és az EFSA-nak a kereset elfogadhatatlanságára vonatkozó érveit. A felperesek először is azzal érvelnek, hogy a 432/2012 rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti olyan rendeleti jellegű jogi aktus, amely nem von maga után végrehajtási intézkedéseket. A felperesek továbbá azt állítják, hogy az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e rendelet őket közvetlenül érinti, mivel egyrészt közvetlen hatással jár a jogi helyzetükre, másrészt semmiféle mérlegelési jogkört nem hagy a végrehajtására köteles címzettek számára.
- 20 Mindenekelőtt a Törvényszék rámutat, hogy ahogyan arra az EFSA helyesen hivatkozott, a 432/2012 rendelet megsemmisítése iránti kérelmet az említett hatóságra vonatkozóan elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel e hivatal nem kibocsátója a megtámadott jogi aktusnak. E tekintetben elegendő azt megállapítani, hogy a Bizottság fogadta el az engedélyezett állítások jegyzékét, valamint az ezen

állítások használatára vonatkozó összes feltételt, az 1924/2006 rendelet 13. cikke (3) bekezdésének megfelelően, az EFSA-val való konzultációt követően. Ilyen körülmények között a jelen megsemmisítés iránti kérelmet úgy kell tekinteni, mint amely kizárólag a Bizottság ellen irányul.

- 21 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében bármely természetes vagy jogi személy az e cikk első és második bekezdésében említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket.
- 22 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a 432/2012 rendeletet nem a felpereseknek címezték, akik következképpen e jogi aktusnak nem címzettjei. Ilyen körülmények között az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a felperesek csak akkor indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet az említett jogi aktus ellen, ha az vagy olyan rendeleti jellegű jogi aktusnak tekinthető, amely őket közvetlenül érinti és nem von maga után végrehajtási intézkedéseket, vagy őket közvetlenül és személyükben érinti.
- 23 Ezért elsősorban azt kell megvizsgálni, hogy a megtámadott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének harmadik fordulata szerinti rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül-e.
- 24 Az ítélkezési gyakorlat szerint a „rendeleti jellegű jogi aktus” fogalmát úgy kell érteni, mint amely az általános hatályú jogi aktusokra vonatkozik, a jogalkotási aktusok kivételével (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EBHT, EU:C:2013:625, 60. pont).
- 25 A jelen ügyben egyrészt a 432/2012 rendelet jogi alapja az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése, amely felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy az ugyanezen rendelet 25. cikkének (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadja a nem a betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó, engedélyezett állítások jegyzékét. Az 1924/2006 rendelet 25. cikkének (3) bekezdése pedig a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 124. o.) 5a. cikkére hivatkozik, amely az együttdöntési eljárásban elfogadott alap jogi aktus nem alapvető fontosságú rendelkezéseinek módosítására irányuló intézkedések meghozatalának van fenntartva. Ebből következik, hogy a 432/2012 rendeletet a Bizottság végrehajtási hatáskörben, az ellenőrzéssel történő szabályozási eljárás keretében fogadta el, következképpen az nem minősül az Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítéletből (EU:C:2013:625, fenti 24. pont) eredő ítélkezési gyakorlat értelmében vett jogalkotási aktusnak.
- 26 Másrészt, mivel az 1924/2006 rendelet 1. cikkének (2) bekezdésével együttesen értelmezett 432/2012 rendelet minden olyan élelmiszer-ipari vállalkozóra vonatkozik, aki a nem a betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó állításokat használ, meg kell állapítani, hogy az említett rendelet általános hatályú, mivel objektíven meghatározott helyzetekre alkalmazandó, továbbá általánosan és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatást (lásd ebben az értelemben: 2011. október 25-i Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság ítélet, T-262/10, EBHT, EU:T:2011:623, 23. pont).
- 27 Ebből következik, hogy a 432/2012 rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül.
- 28 Másodsorban a közvetlen érintettség fogalmát illetően az ítélkezési gyakorlat szerint e feltétel megköveteli először is, hogy a kifogásolt intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a felperes jogi helyzetére, másodszor pedig, hogy ne hagyjon mérlegelési jogkört az intézkedés végrehajtására kötelezett címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok

alkalmazása nélkül, egyedül a kifogásolt szabályozás alapján történik (1998. május 5-i Dreyfus kontra Bizottság ítélet, C-386/96 P, EBHT, EU:C:1998:193, 43. pont; 2009. szeptember 10-i Bizottság kontra Ente per le Ville Vesuviane és Ente per le Ville Vesuviane kontra Bizottság ítélet, C-445/07 P és C-455/07 P, EBHT, EU:C:2009:529, 45. pont).

- 29 A jelen ügyben először is rá kell mutatni, hogy a 432/2012 rendeletből eredő hatásokat a nem a betegségek kockázatának csökkentését, illetve a gyermekek fejlődését és egészségét érintő, élelmiszerekkel kapcsolatos, egészségre vonatkozó, összesen 222 állítás e rendelet 1. cikkében előírt engedélyezése jelenti. Továbbá, ahogyan az a 432/2012 rendelet (12) és (13) preambulumbekkezdésében szerepel, e rendelet az 1924/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésével együttesen alkalmazva megtiltja bizonyos hasonló jellegű állítások használatát, amelyek értékelését és mérlegelését az EFSA illetve a Bizottság az említett rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében befejezte, lényegében azon következtetés levonásával, hogy ezen állítások vagy nem voltak tudományosan megalapozottak, vagy nem feleltek meg az említett rendeletben előírt általános vagy egyedi követelményeknek.
- 30 Ebből következik, hogy mivel a felperesek élelmiszer-ipari vállalkozókként a 432/2012 rendelet jogszerűségét vitatják, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett közvetlen érintettségük bizonyítása érdekében nekik kell azonosítaniuk az említett rendelettel érintett azon állításokat, amelyek sértik a jogi helyzetüket. Közelebbről, ahogyan az a felperesek beadványaiból lényegében kitűnik, az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások nem képezik a felperesek keresetének tárgyát, mivel a felperesek az ezen állítások esetleges megsemmisítéséhez fűződő semmiféle érdekre nem hivatkozhatnak, ezért a felpereseknek azt kell bizonyítaniuk, hogy keresetük Törvényszékhez való benyújtásakor a termékeikre vonatkozó kereskedelmi kommunikációban olyan állításokat használtak, amelyeket a 432/2012 rendelet elfogadása következtében betiltottak.
- 31 A jelen ügyben a pervezető intézkedések keretében feltett azon kérdésre adott válaszukban, amelyben a Törvényszék felhívta a felpereseket arra, hogy terjesszék elő az őket érintő, a 432/2012 rendelet szerinti állítások listáját és jelezzék pontosan az említett állítások jogi helyzetét, a felperesek csupán rámutattak arra, hogy a kereskedelmi tevékenységük körében a keresetlevelük A.1. mellékletében szereplő állításokat használják.
- 32 Márpedig meg kell állapítani, hogy az említett melléklet csupán azon állítások listájához kapcsolódik, amelyeket a felperesek a német hatóságoknak továbbítottak az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott nemzeti listák kidolgozása céljából; anélkül azonban, hogy választ adna arra a kérdésre, hogy ezen állításokat a 432/2012 rendelet engedélyezte vagy elutasította. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy még ha igaz is, hogy ezen információ beszerezhető egyrészt az említett rendelet mellékletének tanulmányozásával, másrészt a Bizottság által az internetes oldalán közzétett azon jegyzék tanulmányozásával, amelynek internetes címét az ügy iratai között a Törvényszék tudomására hozták, nem e bíróság feladata, hogy felkutassa és azonosítsa azon állításokat, amelyek adott esetben a felperesek keresete elfogadhatóságának alapjául szolgálhat, különösen akkor, ha – ahogyan a jelen ügyben is – közel 2000 állítás érintett, melyek közül 222 darabot engedélyeztek, melyek a konszolidált lista 497 tételének felel meg, és 1719 állítást tiltottak meg (lásd ebben az értelemben: 2010. július 8-i Strålfors kontra OHIM [ID SOLUTIONS] végzés, T-211/10, EU:T:2010:301, 7. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Ebből következik, hogy a felpereseknek nem sikerült azonosítani a 432/2012 rendelettel érintett azon állításokat, amelyek megtiltása sérti a jogi helyzetüket.
- 34 A fenti következtetést nem kérdőjelezi meg a felperesek által a Törvényszék által akár a pervezető intézkedések keretében, akár a tárgyalás során feltett kérdésekre válaszul előadott más érvek se.

- 35 Elsősorban a felperesek azzal érvelnek, hogy őket a 432/2012 rendelet közvetlenül érinti, mivel e rendelet hatálybalépését követően az övékhez hasonló, a Bizottság által nem engedélyezett egészségre vonatkozó állítások az 1924/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében szükségszerűen tiltottak.
- 36 Azonban, még ha feltételezzük, is hogy a felpereseket érintő állításokat a 432/2012 rendelet nem engedélyezi, ahogyan azt a felperesek állítják, az ilyen állítás nem elegendő a felperesek közvetlen érintettségének megalapozására alkalmas nem engedélyezett állítások pontos azonosítására. Ugyanis rá kell mutatni, hogy ahogyan az a 432/2012 rendelet (10) és (11) preambulumbekezdéseiből kitűnik, az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (1)–(3) bekezdése szerinti több mint 2000 állítás vár még értékelésre, ennél fogva azok az ugyanezen rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése értelmében használhatók. Ezzel összefüggésben nem zárható ki, hogy a felpereseket érintő, egészségre vonatkozó állítások a felfüggesztett állítások jegyzékének részét képezik. Másfelől e tekintetben hangsúlyozni kell, hogy mivel a felfüggesztett állítások még értékelés alatt állnak, és azok engedélyezéséről vagy megtiltásáról a Bizottság még nem nyilatkozott véglegesen, azok nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát. A felfüggesztett állításokra ugyanis továbbra is a 432/2012 rendelet elfogadása előtt alkalmazandó jogi szabályozás vonatkozik. Következésképpen az ezen állításokkal érintett vállalkozások az 1924/2006 rendelet 28. cikkének (5) és (6) bekezdése értelmében továbbra is használhatják azokat az élelmiszerek forgalmazására irányuló tevékenységük körében.
- 37 Másodsorban a felperesek az állítják, hogy az elutasított állításokat a piaci szereplők nem tudják könnyedén azonosítani, így nem tudják, mely állításokat utasítottak el és melyeket lehet még az 1924/2006 rendelet 28. cikke (5) és (6) bekezdésének megfelelően használni.
- 38 Mindazonáltal e tekintetben a Törvényszék megjegyzi, hogy a 432/2012 rendelet (4) és (11) preambulumbekezdése az EFSA és a Bizottság internetes oldalaira hivatkozik, amelyeken közzéteszik egyrészt az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján a tagállamok által továbbított, egészségre vonatkozó összes állítás azonosító kódját tartalmazó konszolidált listát, másrészt az értékelés alatt álló egészségre vonatkozó állítások azonosító kódjait tartalmazó listát, valamint az egészségre vonatkozó elutasított állítások azonosító kódjait tartalmazó listát. Ilyen körülmények között rá kell mutatni, hogy a nem engedélyezett egészségre vonatkozó állításokat és a felfüggesztett, egészségre vonatkozó állításokat a konszolidált listának a Bizottság által biztosított azonosító kódokkal együttes megtekintésével lehet azonosítani, így a felpereseknek a világosság és pontosság ezzel kapcsolatos hiányára vonatkozó kifogását el kell utasítani.
- 39 Harmadsorban, noha a felperesek a 2014. április 30-i Hagenmeyer és Hahn kontra Bizottság ítélet (T-17/12, EBHT, EU:T:2014:234) tanulságait kívánják alkalmazni a jelen ügyre, amely ítéletben a Törvényszék elismerte a két felperes közvetlen érintettségét, egyedül annak alapján, hogy valamely egészségre vonatkozó állítás engedélyezése iránti kérelmet terjesztettek a nemzeti hatóságok elé, először is meg kell állapítani, hogy ezen ítélet az 1924/2006 rendelet 14–18. cikkében előírt, a betegségek kockázatának csökkentésével, valamint a gyermekek egészségével és fejlődésével kapcsolatos állításokra vonatkozó engedélyezési eljárást érinti, amely eljárás különbözik a jelen ügyben releváns, az ugyanezen rendelet 13. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt, a nem a betegségek kockázatának csökkentésével, illetve a gyermekek fejlődésével és egészségével kapcsolatos egészségre vonatkozó állítások engedélyezési eljárásától. Rá kell ugyanis mutatni, hogy ahogyan arra a Törvényszék a fent hivatkozott Hagenmeyer és Hahn kontra Bizottság ítélet (EU:T:2014:234) 42. pontjában felhívta a figyelmet, míg az 1924/2006 rendelet 14–18. cikkében előírt eljárás magánszemélyek engedélyezés iránti kérelmére indul, akik emiatt észrevételt tehetnek az EFSA véleményére vonatkozóan, és rájuk nézve egyedi határozatot hozhatnak, addig az ugyanezen rendelet 13. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt eljárás a tagállamok által benyújtott állítások listáján alapul és magánszemélyek nem nyújthatnak be egyénileg engedélyezés iránti kérelmet. Másodszor meg kell jegyezni, hogy a jelen ügytől eltérően a fent hivatkozott Hagenmeyer és Hahn kontra Bizottság ítéletben (EU:T:2014:234) a Törvényszék annyiban állapította meg a felperesek közvetlen érintettségét, amennyiben az engedélyezés iránti kérelmüket elutasító végleges határozat a megtámadott rendeletben

szerepelt. Márpedig ahogyan az a fenti 33. pontból kitűnik, a jelen ügyben a felpereseknek nem sikerült bizonyítani, hogy a 432/2012 rendelet elfogadásából az őket érintő állítások tekintetében végleges elutasító határozat ered. Ebből következően a fent hivatkozott Hagenmeyer és Hahn kontra Bizottság ítéletben (EU:T:2014:234) kimunkált megoldás nem alkalmazható a jelen ügyre.

- 40 Negyedsorban a tárgyaláson a felperesek azt is állították, hogy az általuk a német hatóságoknak megküldött állításokat soha nem továbbították a Bizottságnak az 1924/2012 rendelet 13. cikkének (2) bekezdése alapján, és nem tudják, mi az oka a továbbítás elmaradásának.
- 41 E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni, hogy ez utóbbi rendelkezés értelmében a tagállamok nemzeti hatóságainak feladata a Bizottságnak továbbítani azon egészségre vonatkozó állításokat, amelyek ezt követően az EFSA tudományos vizsgálatának tárgyát képezik, a Bizottság pedig megvizsgálja az 1924/2006 rendeletben előírt egyéb feltételek fennállását. Ebből következik, hogy abban az esetben, ha a felperesek állításának megfelelően a német hatóságok nem továbbították a nekik a felperesek által megküldött állítások listáját, az ezen állítólagos mulasztással kapcsolatos összes kifogást kizárólag a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok vizsgálhatják meg.
- 42 Továbbá rá kell mutatni, hogy ahogyan az a 432/2012 rendelet (13) és (15) bekezdésének együttes olvasatából kitűnik, az említett rendelet kizárólag azon állításokra vonatkozik, amelyeket a tagállamok a Bizottságnak továbbítottak és utólag nem vontak vissza, és amelyeket az EFSA ezt követően megvizsgált, majd azokról a Bizottság végül nyilatkozott, elfogadva vagy elutasítva őket. Márpedig, ha bebizonyosodik, hogy a felperesek által a német hatóságoknak megküldött állításokat azok nem továbbították a Bizottságnak, vagy akár azokat az említett hatóságok visszavonták, akkor meg kell állapítani, hogy ezen állításokat az EFSA és a Bizottság nem vizsgálhatta meg, így azokra a 432/2012 rendelet nem vonatkozhat.
- 43 Emellett, ahogyan arra a Bizottság a tárgyaláson rámutatott, semmi sem zárja ki, hogy ezen állításokat más tagállamok hatóságai továbbították, így azokat elutasíthatták vagy felfüggeszthették. Ebben az esetben a felperesek közvetlen érintettsége a jelen ügyben a fenti 30. pontban tett megállapításoknak megfelelően kizárólag az említett egyes állítások jogi helyzetének pontos meghatározását követően volna megállapítható.
- 44 Végül, noha a felperesek ezzel kapcsolatban arra hivatkoznak, hogy megfosztották őket annak minden lehetőségétől, hogy elérjék az általuk a termékeik forgalmazása során napi rendszerességgel használt állítások engedélyezését, mivel a 432/2012 rendelet elleni kereset az ahhoz vezető egyetlen út, ezen érvelés nem fogadható el. Ugyanis, ha bebizonyosodik, hogy a nemzeti hatóságok nem továbbították az említett állításokat a Bizottságnak, így azok nem vettek részt a szóban forgó engedélyezési eljárásban, a felperesek még az említett hatóságokhoz fordulhatnak, amelyeknek lehetősége van arra kérni a Bizottságot, hogy az EFSA-val való konzultációt követően az 1924/2006 rendelet 13. cikke (4) bekezdésének megfelelően módosítsa az állítások jegyzékét.
- 45 A fentiek alapján a felpereseknek nem sikerült bizonyítaniuk, hogy őket a 432/2012 rendelet közvetlenül érinti.
- 46 Ilyen körülmények között a felpereseknek a 432/2012 rendelet megsemmisítése iránti kérelmét mint elfogadhatatlant el kell utasítani, anélkül hogy szükség volna az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt többi feltétel vizsgálatára.

Az 1924/2006 rendelet alkalmazhatatlanságának megállapítására irányuló kérelemről

- 47 A Tanács és a Parlament által támogatott Bizottság és EFSA arra hivatkoznak, hogy az 1924/2006 rendelet megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel nem felel meg az EUMSZ 277. cikkben előírt, ahhoz szükséges követelményeknek, hogy jogellenességi kifogásnak lehessen tekinteni.

- 48 A felperesek vitatják ezen érveket.
- 49 Az EUMSZ 277. cikk értelmében „[a]z EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdésében megállapított határidő lejártá ellenére az Unió intézményei, szervei vagy hivatalai által elfogadott, általános hatályú jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága előtt e jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon”.
- 50 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 277. cikk értelmében az általános hatályú jogi aktus jogellenességére történő hivatkozás lehetősége nem jelent önálló keresetiségi jogot, hanem csak járulékosan alkalmazható, így az alapkereset elfogadhatatlansága a jogellenességi kifogás elfogadhatatlanságát eredményezi (lásd ebben az értelemben: 1981. július 16-i Albini kontra Tanács és Bizottság ítélet, 33/80, EBHT, EU:C:1981:186, 17. pont; 2000. november 16-i Schiocchet kontra Bizottság végzés, C-289/99 P, EBHT, EU:C:2000:641, 11. és 25. pont).
- 51 Emellett az alapkeresetben valamely harmadik jogi aktus jogszerűségének vitatása során az EUMSZ 277. cikk alapján járulékosan felhozott jogellenességi kifogás csak akkor fogadható el, ha összefüggés áll fenn ezen aktus és azon jogi norma között, amelynek állítólagos jogellenességére hivatkoznak. Mivel az EUMSZ 277. cikknek nem célja az, hogy lehetővé tegye valamely fél számára bármely általános jellegű jogi aktus alkalmazhatóságának valamely kereset érdekében történő vitatását, a jogellenességi kifogás terjedelmét arra kell korlátozni, ami a jogvita megoldásához elengedhetetlen. Ebből következik, hogy annak az általános jogi aktusnak, amelynek a jogellenességét állítják, közvetlenül vagy közvetetten alkalmazandónak kell lennie a kereset tárgyát képező ügyre (lásd ebben az értelemben: 1993. október 26-i Reinartz kontra Bizottság ítélet, T-6/92 és T-52/92, EBHT, EU:T:1993:89, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 A jelen ügyben rá kell mutatni, hogy az EUMSZ 277. cikkben alapuló kérelem elfogadhatósága a 432/2012 rendelet megsemmisítésére irányuló kereset elfogadhatóságától függ, ahogyan az a fenti 50. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik.
- 53 Ennélfogva, ahogyan az a jelen ítélet 46. pontjában megállapítást nyert, a 432/2012 rendelet megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatatlan, így a jogellenességi kifogást szintén elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- Az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzékének, valamint az EFSA által elvégzett értékelések megsemmisítése iránti kérelemről*
- 54 A Bizottság és az EFSA azzal érvelnek, hogy sem az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzékének, sem az EFSA által az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (1)–(3) bekezdésében előírt eljárás keretében elvégzett értékelések nem képezhetik az EUMSZ 263. cikk szerinti kereset tárgyát, mivel nem a felperesek jogi helyzetének módosítására alkalmas kötelező joghatásokat kiváltó jogi aktusról van szó.
- 55 A felperesek szerint az EUMSZ 263. cikk értelmében mind a Bizottság által az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzékében való közzététel, mind az EFSA közleményei az uniós bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartoznak. Az EFSA-t illetően a felperesek azt állítják, hogy az valójában harmadik személyekkel szemben közvetlen joghatásokat kiváltó döntéshozói feladatot lát el az 1924/2006 rendelet és a 432/2012 rendelet alapján történő értékelések keretében.
- 56 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak és határozatoknak minősülnek az olyan kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések, amelyek azzal, hogy lényegesen módosítják a felperes jogi helyzetét, a felperes érdekeit érintik (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EBHT, EU:C:1981:264, 9. pont; 1998. március 31-i Franciaország és társai kontra Bizottság ítélet, C-68/94 et C-30/95, EBHT,

- EU:C:1998:148, 62. pont; 1999. március 4-i Assicurazioni Generali és Unicredito kontra Bizottság ítélet, T-87/96, EBHT, EU:T:1999:37, 37. pont). Annak meghatározásakor, hogy valamely jogi aktus vagy határozat kivált-e ilyen hatást, annak tartalmát kell figyelembe venni (1991. június 13-i Sunzest kontra Bizottság végzés, C-50/90, EBHT, EU:C:1991:253, 12. pont; a fent hivatkozott Franciaország és társai kontra Bizottság ítélet, EU:C:1998:148, 63. pont).
- 57 A jelen ügyben rá kell mutatni, hogy a felperesek „[a] Bizottság által naprakészen tartott közösségi jegyzékben szereplő [...] közlemények, valamint [a]z EFSA által elvégzett, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó azon értékelések [megsemmisítését kéri], amelyekre a Bizottság támaszkodik”.
- 58 Elsősorban, ami az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzékének megsemmisítése iránti kérelmet illeti, a Bizottsághoz hasonlóan rá kell mutatni, hogy az említett jegyzék létrehozására az 1924/2006 rendelet 20. cikkének megfelelően került sor, így az mint ilyen nem minősül a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett jogi aktusnak. Ugyanis, ahogyan az az 1924/2006 rendelet (31) preambulumbekzdéséből kitűnik, az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzéke az átláthatóság és a tájékoztatás célját szolgáló kommunikációs eszköz, melynek célja a már megvizsgált állításokra vonatkozó kérelmek elkerülése. Noha e jegyzék tájékoztatással szolgál a tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozóan elfogadott jogi aktusokról, ettől még nem irányul harmadik személlyel szemben joghatások kiváltására.
- 59 Ebből következően az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzéke nem képezheti az EUMSZ 263. cikk szerinti kereset tárgyát.
- 60 Másodsorban az EFSA tudományos véleményeit illetően, melyeket az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően elvégzett értékeléseket követően tett közzé, elegendő emlékeztetni arra, hogy ahogyan az a fenti 20. pontban szerepel, az EFSA tudományos és technikai feladatokat ellátó hatóságként jár el, anélkül, hogy bármilyen lehetősége volna harmadik személyek jogi helyzetére kötelező hatással járó jogi aktusok elfogadására.
- 61 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Unió intézményeinek, szerveinek és szervezeteinek véleményei és ajánlásai kifejezetten ki vannak zárva az EUMSZ 263. cikk hatálya alól, így nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát (lásd ebben az értelemben: 2012. május 14-i Sepracor Pharmaceuticals [Írország] kontra Bizottság végzés, C-477/11 P, EU:C:2012:292, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 Emellett az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha olyan jogi aktusokról vagy határozatokról van szó, amelyek kidolgozása több szakaszban történik, főszabály szerint csak azok az intézkedések minősülnek megtámadható aktusnak, amelyek az eljárás végén véglegesen meghatározzák az intézmény álláspontját, kivéve az olyan közbenső intézkedéseket, amelyeknek célja a végleges határozat előkészítése (1992. december 18-i Cimenteries CBR és társai kontra Bizottság ítélet, T-10/92–T-12/92 és T-15/92, EBHT, EU:T:1992:123, 28. pont).
- 63 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése értelmében az EFSA tudományos véleménye az eljárás közbenső szakaszát jelenti, amely jellegénél fogva nem jár joghatással harmadik személyek jogi helyzetére nézve. Ugyanis ahogyan arra az EFSA rámutat, e hatóság arra hivatott, hogy véleményt nyilvánítson, amikor – ahogyan a jelen ügyben is – a releváns jogi szabályozás ezt előírja. Márpedig ilyen esetekben az EFSA nincs abban a helyzetben, hogy joghatás kiváltására alkalmas jogi aktusokat fogadjon el, így az egyedüli megtámadható aktusok azok, amelyek a Bizottság által elfogadott, a vizsgált állítások engedélyezésére vagy elutasítására vonatkozó végleges határozatot tartalmazzák.
- 64 Ebből következően az EFSA által az 1924/2006 rendelet 13. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően elvégzett értékelések nem képezhetik az EUMSZ 263. cikk szerinti kereset tárgyát.

- 65 Ebből következik, hogy mivel sem az egészségre vonatkozó engedélyezett állítások jegyzéke, sem az EFSA véleményei nem képezhetik az EUMSZ 263. cikk szerinti kereset tárgyát, a felperesek harmadik megsemmisítés iránti kérelmét elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.
- 66 A fenti megfontolásokra tekintettel a keresetet mint elfogadhatatlant teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 67 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A jelen ügyben a felpereseket, mivel peresztesek lettek, a Bizottság és az EFSA kérelmének megfelelően kötelezni kell saját költségeik viselésén kívül a Bizottság és az EFSA részéről felmerült költségek viselésére.
- 68 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának megfelelően az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket, a Törvényszék pedig elrendelheti, hogy a többi beavatkozó is maga viselje saját költségeit. A jelen ügyben a Tanács és a Parlament maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Plantavis GmbH és a NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten eV a saját költségeiken kívül kötelesek viselni az Európai Bizottság és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság részéről felmerült költségeket.**
- 3) **Az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament maguk viselik saját költségeiket.**

Kancheva

Wetter

Bieliūnas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. június 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások